

# tänään

**TEENATOIMITUS** [www.is24.fi/palautetai-toimitus@marvamedia.fi](http://www.is24.fi/palautetai-toimitus@marvamedia.fi)

Mistä sinä haluaisit lukea? Vinkkaa meille mielenkiintoinen ihminen tai paikallinen juttu! Teematoimittaja Kaija Ullmanen 010 8336 281 [kaija.ullmanen@marvamedia.fi](mailto:kaija.ullmanen@marvamedia.fi)

## Antibiootteja nappaileva turisti tuo tuliaisiksi superbakteerin

**HELSINKI** Turistiripulin hoitaminen antibiootilla saattaa edistää lääkille vastustuskykyisten superbakteerien leviämistä. Asia kävi ilmi Helsingin yliopiston ja yliopistollisen sairaalan sekä Lääkärikeskus Aavan tekemästä tutkimuksesta.

Tutkimuksen mukaan noin viidesosa

alhaisen hygieniatason maissa vierailleista matkailijoista tuo kotimaahan lääkille vastustuskykyisen suolistobakteerin.

Infektioeläkäri, dosentti Anu Kantele toteaa, että riski bakteeririin saamisesta kasvaa huomattavasti, jos matkailija sairastuu ripuliin ja hoottaa sitä antibiooteilla. Ripulia antibiooteilla hoidetuista bakteeria kantoi peräti 80 prosenttia.

Ripulin hoidossa on tärkeintä riittävä nesteytys. Antibiootteja ei turistiripulin torjuntaan. Lääkäriin on otettava yhteyttä, jos potilaalle esimerkiksi nousee kuumetta uloste on veristä.

# Rumpuryhmä teki vaikutuksen

Laurence Norahin ja Jessica Turchikin Rauma-visiittiin mahtui myös pitsinnypläystä ja rommitotia merimiehen seurassa. Ammatikseen matkailusta blogia pitävä Norah ihastui etenkin Lukon kannattajaryhmän menoon ja meininkiin.

**RAUMA**  
**KAJA ULLMANEN LÄNSI-SUOMI**

**O**lipa jännittävää! Matkablogia työkseen kirjoittava Laurence Norah on on kiertänyt maapallon monien kertaan, mutta Rauman Ajansuola hän oli elämänsä ensimmäisen kerran jääkiekkoselästä.

Jännittäväksi Laurenceen kokemuksen teki ennen kaikkea se, että osan lauantain Lukko-Ässät-ottelua hän sai seurata keskeellä Rauman Boja-kannattajaryhmää.

–Wau ne rumpui, tosi hieno juttu! matkablogia kirjoittaja huokaili j jälkeenpäin.

Brittejä saarilla syntynyt Laurence tuntee paremmin jalkapallon maailman. Jääkiekkoa hän khtuu nopeaksi peliksi, missä tapahtuu koko ajan.

–Tietysti hienointa oli se, että kotiojoukkue voitti ja aivan viime sekunneilla.

Välilläjä piti tietysti testata suomalaista kansalliseläkerkkua, grillimakkaraa. Se maistui, vaikka Laurence ja etenkin hänen tyttöystävänsä, myös matkablogia pitävä amerikkalainen psykologi Jessica Turchik, jäivät kampaamaan yhtä asiaa: sämpylää, jonka sisään makkara olisi hot dogin tapaan sujutettu.

### Nenä paleltui Lapissa

Laurence on Suomessa toista kertaa. Viime kesänä, helteiden aikaan, hän matkaili Turussa ja Helsingissä. Ohjelmassa oli hänen toiveidensa mukaan paljon erilaisia aktiviteetteja pyöräilystä kipeilyyn.

Toiminnallinen loma oli toiveistalalla myös nyt, kun hän halusi tulla Suomeen talvella. Ennen Raumassa Laurence ja Jessica vretivät elämänsä kylminäpäivät pohjoisessa Rovaniemen seudulla.

–Halusin kokea revontulet, paljon lunta sekä todellista kylmyyttä. Pakkasta olikin enimmillään 35 astetta, joten riittävän kylmä oli... Olen onnellinen!

Kylmyys jäiäs yllättämään, vaikka Lapissa on kuuksi kerronta vaatteita. Ensinnä jätettiin kamera ja sitten sormet. Sormet saatiin lämmitettyä, mutta miehen nenä koki Lapin talven, se nimittäin paleltui niin, että iho alkoi kestä.

–Mutta saatiin hienoja kuvia, kun Jessican ripset ja kulmakarvat olivat aivan huurreteassa.

**Lumoava Vanha Rauma**  
Lapista Laurence ja Jessica tulivat Raumalle, mistä he eivät aiemmin tieneet mitään. Kun Visiit Finland-matkaluolan organisaatio suositteli Raumaa, kakssikko otti pikasta selvää ja kiinnosti.

–Rauma vaikutti sopivasti erilaiselta kuin Lappi. Eniten mielenkiintoista kaupungin historia ja tietysti se, että Rauma on Unescon maailmanperintökohde tai itse asiassa tällälähän on kaksi kohdetta.

Ensivaikutelma kaupungista on molemmilla sama: erittäin kaunis. Pariskunta saapaa myöhäisellä linja-autolla perinteiselle ja kävelijä hotellille Vanhan Rauman halki.

Matkablogissaan lähinnä viikokuvia julkaiseva Laurence oli heti halloissaan.

–Aivan fantastiset värit! Vaikka taivas on



Jännittävä! huokaili ammatikseen matkablogia pitävä Laurence Norah Rauman Lukon ottelussa viime lauantaina. Rauman Boja saa bloggaajalta läyden tunnustuksen kannustuksesta.

harmaa, niin talot ovat värkkäitä. Hienon näköistä.

Vierailtu Vanhan Rauman kodissa, missä työkseen meri seilaava isäntä tarjosi rommitotia, sekä pitsinnypläyksen opettelu vahvistivat myönteistä käsitystä. Myös Vanhan Rauman pikkapätkät ovat "huurreteassa".

### Kuin kaksi eri maata

Laurence Norah on asunut pitkiä aikoja yhdessä maassa, muiden muassa Australiassa, Uudessa-Seelannissa ja Ranskassa. Onnistuisiko se Suomessa? Eipöivän kohtelias vastaus on hymyn kera, että "noh... ei ehkä".

–En varmaan ikinä totuisi tähän ilmeyteen, hän myöntää.

Sen sijaan kahden vuodenajan, talven ja kesän, valtava ero saa hänet innoistumaan, että "Suomi on kuin kaksi täysin eri maata". Suomessa on tehnyt vaikutuksen sekin, että täällä voi lehdä ja harrastaa melkein mitä tahansa, myös Raumalla.

–Usein ihmiset ajattelevat, että Suomi on yhtä kuin Lappi ja porajoulet ja revontulet. Nyt me tiedämme, että se on paljon muutakin.

♦ [www.findingtheuniverse.com](http://www.findingtheuniverse.com)



Seija Nikander pääsi opettamaan pitsinnypläystä Laurence Norahille ja Jessica Turchikille.

## Matkabloggaaja tienaa leipänsä mutta ei rikasta

**RAUMA**  
**LÄNSI-SUOMI**

Laurence Norah on syntynyt Brittein saarilla mutta viettänyt valtaosan lapsuudestaan Seeshillen saarivaltiossa Irtian valtameressä. Hänestä tuli ammattimainen matkabloggaaja oikeastaan vahingossa.

–Asuin vuoden Australiassa ja lähetin vanhemmilleni päiväkirjoja sähköpostilla. Sitten ajattelin, että miksi en laittaisi tekstejä verkkoon. Sitä se lähti.

Lähinnä valokuvia matkakohteista kertova Laurence sai pian innoistuneen vastaanoton ja runsaasti seuraajia. Viisi vuotta sitten hän ryhtyi kirjoittamaan ja kuvaamaan työkseen ja viimeiset pari kolme vuotta hänen pääasiantonon tulolähteenään on ollut matkablogi. Myös sosiaalinen media on tärkeä kanava.

Bloggaamisella tulee toimeen, mutta sil-

lä ei rikasta, Laurence toteaa. Blogilla on sponsoreita ja Laurence luennoi ja kouluttaa valokuvasta.

Hän korostaa sitä, että vaikka kuvissa on mukana sponsoreita, matkablogittelu sisällöltään päättää hän itse. Kilypö on kovaa ja lukijat kriittisiä. Kaiken tiedon tulee pitää paikkansa.

–Ihmisten pitää voida luottaa siihen, että blogini on aito ja autenttinen.

Viime vuonna Laurencelle kertyi 180 matkapäivää ja 14 eri maata. Raumalta hän matkustaa maanantaina Helsingin kautta Tallinnan ja sieltä Espanjaan. Vapaa-aikaa kuluu tertiä tien päällä eikä elämäntapamatkaja tietenkään pääse toista eron silloinkaan.

–Minulla on huono onnetuntto, jos en lomamatkalla tee töitä.

Raumalla matkabloggaaja isännöi Rauman kaupungin matkailuunvetoa.

# Pysähdyttävää draamaa

## TEATTERI

### Taivaan tulet

- Käsikirjoitus: Kari Väänänen ja Timo Parvela
- Dramatisointi: TV-sarjan 1. kauden pohjalta: Jari Luolamaa
- Ohjaus: Jari Luolamaa
- Musiikki: Ismo Alanko
- Musiikin sovitus: Rauno Melos
- Lavastus: Jari Luolamaa ja Lasse Onninen
- Puvustus: Jari Luolamaa ja Katja Lainne
- Valot: Lasse Onninen
- Äänel: Janne Vuorinen
- Rooleissa: Jada-Maria ja Jussi Aristo, Annika Hallikainen, Mikko Itäranta, Marketta Kainulainen, Hanna Kari, Sanna Koivunen, Seppo Kylander, Imeli Laaksonen, Tiina Luolamaa, Terhi Melos, Jouko Mäenpää, Meri-Tuulikki Salonen, Jouko Toivanen
- Uudenkaupungin teatteri, ensi-ilta 24.1.

**T**aitaonnet tulet Uudenkaupungin teatterin suorella näyttämöllä on pysähdyttävä. Tarinaa kanta kaunis, surumielinen musiikki, joka välillä sulautuu maasemaan ja välillä taas vaatii kaiken huomion. Vaikka yleisilme on vakava, jopa ekstitentiaalinen, huumoria pilkkaukset keveätävät tunnelmaa.

Vanhemman konstaapelin Rauni Väänänen (Sanna Koivunen) saapuminen Kemijärvelle on Lapin romantiikkaa parhaimmillaan. Vihreät revontulet leimuavat osella taivaalla, ja tuntuurimaista toivottaa palinmuuttajan teorettileeksi.

Koivunen laulaa ruolissaan paljon ja aina tasaisen varmasti. Hänen äänensä soi kirkkaana milloin kuoron, milloin kitaran saestyksellä.

Duetti, joka tuo palan kurkkuaan on Rauniin ja lääkäri Erkki Viherkosken (Mikko Itäranta) yhdessä laulama *Kiuru mä oon*. Kappaleetta ei kuulla tässä ensimmäistä kertaa, mutta se nousse merkitysyhtey-

dessään modulle tasolle. Laulun myötä pariskunta riisuuntuu ruolistaan yli vapautuu rakastamaan toisiaan.

Rakkauten ohella sairaus ja kuolema ovat vahvasti läsnä *Taitaonnet tules*. Jouko Mäenpää näyttelä sarmikkään ruolissa Raunin muistisairaana isänä. Lisäksi Raunin evontoon laukkuväri äiti ja Erkin edesmennyt vaimo ottavat paikkansa omaistensa elämästä.

Suloisimmat keskustelut käydäänkin Erkin ja hänen lastensa välillä. Yhdessä niistä pieni poika uskoo isälleen tärkeän tehtävän: tuoden äidin vailloin.

Näytelmän kevennyksiä kyyvät baarin kanta-asiallaka, jotka tilaisuuden tullen laulavat porukalla Paula Koivuniemen *Aikuista naista*. Vaatii muuten tietoa vetää neljästään noin mojavasti nuotin vierestä.

Alkoholista niin ikään rohkeutensa ammentamena lähtevät Raunin työkaveri, poliisimies Aimo (Seppo Kylander) ja

Erkki selvittämään vetoaan: kumpi ajaisi nopolla ruutiesiellan yli putoamatta Kemijokeen.

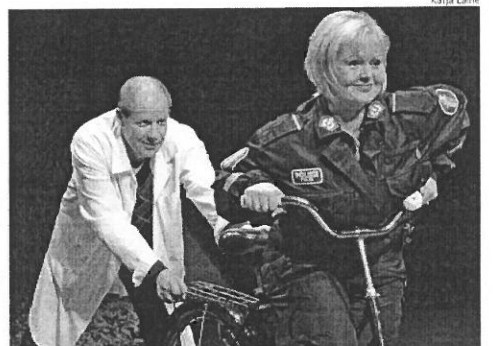
Lavastuksessa käytetään pyörillä liikuttavaa tasoa, johon mahtuu joko pieni toimisto tai viihdeohjelmassa sarjalahuone sinkkiin. Katkaisua on hauska ja toimiva.

Näyttelijöiden käytössä on monelaista tita ja soppea, sillä baari sijaitsee syvemmillä lavalla ja se suadaan välillä verhojen taakse pilloon.

Näytelmän toteutuksessa on tehty paljon loistavia valintoja. Alku- ja loppukoltauus muodostavat hienon kareen. Musiikki ja laulat eivät vain tee kerrontaa, ne ovat osa sitä.

Lappilainen jaynyys on läsnä. Pientä rentoutta liikkeisiin, niin lopputulos on taidellinen.

Katja Valmusen



Lääkäri Erkki Viherkoski (Mikko Itäranta) ja vanhempi konstaapeli Rauni Väänänen (Sanna Koivunen) ovat Uudenkaupungin teatterin ensi-iltaesityksen Taivaan tulet päättäjät.